THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 32 No. 10
JUNE, 1950

"These Sweepstakes Tickets Are My God!"

Many of our people are like this aged Jew, who, discouraged and disillusioned, was willing to disown the God of his fathers and put his hope in a piece of paper.

By H. KOSER

LAST WEEK I entered a store where sat an aged Jewish man. We chatted for a while, and then I noticed he had some sweepstakes tickets in his hand which he seemed to prize highly. I smiled and asked what these tickets meant to him. To my astonishment, a change at once came over him. As one possessed, he jumped up and shouted: "These tickets are my god! If God could permit 6½ millions of my people to be slaughtered, I disown Him, and these tickets are now my god!"

I was amazed, for he appeared to be an intelligent and religious man. He was even wearing a skull cap. I told him I could never place my faith in a piece of paper; my faith was in the Eternal God Who never changes. I then asked him, "Tell me, are you going to observe Passover?" "Why, of course!" he replied. I said, "How can you do this, when you just said that the sweepstakes tickets are your god? Did they deliver our people from the bondage of the Egyptians, or bring them into the Promised Land?" I reminded him of Aaron who made the golden calf and caused Israel to sin by saying, "These are your gods which brought you up out of Egypt!"

DID GOD KILL SIX MILLION JEWS?

He broke down, and said, "My faith is shaken! How could God slaughter so many of my people!" I explained to him that God hadn't slain them, for He still loves Israel with an everlasting love. But man's depraved and degenerate nature had brought about this disaster. I reminded him that God's promise, "Vengeance is mine, I will repay," still was true today, even as it was in the days of Haman who was hung on the gallows he had erected to destroy Mordecai, the Jew. So it was also in the days of Pharaoh; was he not drowned in the sea as he pursued Israel to destroy her? It yet remains to be seen how the Lord will avenge those who dared to raise their arms against His chosen people. His promise, "I will bless them that bless thee, and curse him that curseth thee," still holds true today.

"YOUR BIBLE IS DIFFERENT!"

We talked for some time, and finally he said, "I've never heard anyone speak as you do." I told him that I was a Jewish believer in the Lord Jesus Christ, and asked him if he would let me give him the reasons why I accepted Him. I opened my Bible and pointed out the different prophecies in the Old Testament which proved that Jesus Christ, the rejected One, was really the One foretold by the Prophets. At first he was skeptical, and said, "Your Bible is different from mine!" I asked him to get his own Hebrew Bible which he kept in the back of the store, and when he brought it, I showed him the same prophecies recorded there. He listened attentively, and was astounded to find how each promise in his Bible was fulfilled in the Lord Jesus Christ, our Messiah, Who came into this world as a Lamb without spot or blemish, to die as a sacrifice (corban) for our sins.

WHY DO THE RABBIS HATE US?

He asked many questions and then said, "Yes, He seems to fulfill every prediction; but why don't our Rabbis and our nation accept Him? And why do they make outcasts of those Jews who do believe in Him?" These questions I told him were age-old. Many Jews, both past and present, have uttered them time and time again. The Bible holds the only explanation:

> The ox knoweth his owner, and the ass his master's crib: but Israel doth not know, my people doth not consider . . . they have provoked the Holy One of Israel unto anger, they are gone away backward. Isaiah 1:3,4.

> Son of man, thou dwellest in the midst of a rebellious house, which have eyes to see, and see not; they have ears to hear, and hear not; for they are a rebellious house. Ezekiel 12:2.

Men today, as in days of old, only see what they want to see; and only hear what they want to hear. People can make themselves blind, by shutting their eyes to the truth. In the history of our nation we find that our people time and again mistreated those who were God's messengers. The majority of our people always rebelled against God and caused the minority who did believe in Him to suffer. Let us look at some of our great leaders and prophets and see how they were treated and rejected by the nation of Israel

1. MOSES

He who today is considered by our people to be their greatest prophet, how was he received by his brethren? Recently I read an article wherein the writer states that Moses was to him like his god. But, hear what Moses went through for his faith in God:

> And Moses cried unto the Lord, saying, What shall I do unto this people? they be almost ready to stone me. Exodus 17:4.

2. ELIJAH

This is the same Elijah who has such a prominent place in our Passover Seder; this is the one for whom we leave a chair and for whom a cup of wine is named. This is the Elijah for whom the whole family arises, during the solemn Passover supper, and for whom they cry, "Blessed is He that cometh in the Name of the Lord." How eagerly the family looks to the opened door at that time! And yet, this is the Elijah who suffered so shamefully at the hands of our people. For we hear him as he cries,

> I have been very jealous for the Lord God of hosts; for the children of Israel have forsaken thy covenant, thrown down thine altars, and slain thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away. I Kings 9:10.

3. ZECHARIAH

Zechariah was God's messenger during the reign of Joash, Israel's King; and he

What Is a Christian?

Ask the average Jew, "What is a Christian?" and his answer may surprise you. He thinks that everyone who is not born a Jew is a Christian! What inexcusable ignorance! Would you care to know the real facts? Ask for our special folder, "What Is a Christian?" Send us 5¢ to cover postage and printing.

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y. Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

PRINTED IN U.S.A.

was **slain** for his faith in the living God; for we read,

And the Spirit of God came upon Zechariah the son of Jehoiada the priest, which stood above the people, and said unto them: Thus saith God, Why transgress ye the commandments of the Lord, that ye cannot prosper? because ye have forsaken the Lord, He hath also forsaken you. And they conspired against him, and **stoned him with stones** at the commandment of the king in the court of the house of the Lord. 2 Chronicles 24:20,21.

4. JEREMIAH

The Weeping Prophet warned our people to return unto the Lord before destruction came upon them, and their land. He too suffered, for we read,

Then spake Jeremiah unto all the princes and to all the people, saying, The Lord sent me to prophesy against this house and against this city all the words which ye have heard... But know ye for certain, that if ye put me to death, ye shall surely bring innocent blood upon yourselves, and upon this city: for of a truth the Lord hath sent me unto you to speak all these words in your ears. Jeremiah 26:12,15.

The majority of our people, and our rulers, have always rebelled against God's messengers. Is it any wonder that when Jesus, the Messiah for whom they had long waited, came, they did not recognize Him, but rejected and spurned Him, and even handed Him over to be crucified?

As I finished explaining the reason for my belief in the Lord Jesus Christ, the man shook his head sadly, and said, "It sounds true, and it must be true, but I'm afraid to believe. The cost is too great!" My heart ached for him. Is it too great a cost for a mother to descend into the valley of the shadow of death to bring forth a child? If you asked her, she would say, "No!" Was it too great a cost during the Revolutionary War for men to fight and give their lives for freedom? If you asked our fellow-Americans, they would reply with a hearty, "No!"

God offers you a bargain: something for nothing! The price is all paid. Jesus, the Messiah, paid the full penalty for your redemption and mine, when He cried out on Calvary, "It is finished!"

O friends, as you think on the goodness and mercy of God, how can you continue to harden your hearts, as your fathers did of old! The Lord is calling you:

Incline your ear, and come unto Me; hear, and your soul shall live. Isaiah 55:3.

Cast away from you all your transgressions, whereby ye have transgressed . . . for why will ye die, O house of Israel? For I have no pleasure in the death of him that dieth, saith the Lord God: wherefore turn yourselves, and live ye. Ezekiel 18:31,32.

The Lord offers to you Life or Death, and says "Choose ye. . ."

Believe on the Lord Jesus Christ, and thou shalt be saved. Acts 16:31.

Whosoever shall call upon the name of the Lord shall be saved. Romans 10:13.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET
NEW YORK 23, N. Y.

COME TO OUR MEETINGS

AT 27 THROOP AVENUE, BROOKLYN

Tuesday 7:45 P.M.—Adult Bible Class
Friday 7:45 P.M.—Gospel Meeting

AT 236 WEST 72nd ST., NEW YORK

Sunday 4:00 P.M.—Gospel Meeting
Monday 8:00 P.M.—Bible Study for German-speaking Jews

In a Tallith to the Chedar

But when Nathaniel Kameras reached the age of wisdom, he saw that he needed more than a Tallith to assure him of Olem Habu . . . He needed our Messiah, the Lord Jesus Christ.

Nathaniel Kameras was born in Russia. His parents were pious Jews who brought him, at the age of five, wrapped in a Tallith (prayer shawl) to the Chedar, to receive the necessary instructions. Every other occupation, every other recreation, form of play, or game, of childhood—all that makes the heart light and the body strong—was banished from his life. All his longings and wishes died within him; the master behind him drove him on with a Chomesh (Pentateuch) in one hand and a rod in the other, until he came to look upon the Chedar as a prison, and the teacher as a jailor.

IN THE YESHIVA—WHERE IS MESSIAH?

Later he was sent to a Yeshiva, where he studied with about a hundred other boys. Nathaniel attached himself to an elderly, lonely man, named Rabbi Todresch. They lived together, and he watched the Rabbi very closely. At midnight, when all around was quiet, and the old man thought himself unobserved, he would take off his shoes, and seat himself on the floor, imploring the Lord in heartfelt sincerity, in His mercy, to return to Jerusalem and reign there as He had prophesied! Nathaniel soon found himself beginning to pray eagerly and perseveringly that the Messiah might soon come and release His people from captivity. There were questions that often worried him. He would ask, "Why does not God answer such real and fervent prayers?" "Why does not the Messiah come to release His people, as He promised?"

Once in speaking to a visiting Talmudist, Nathaniel told him what was troubling him; and to his astonishment, the learned one said, "Prayers such as those will not and can never be answered; for the Messiah has already come!" In vain Nathaniel tried to understand the meaning of this startling statement; but the Talmudist avoided all the questioning, telling him only that he possessed a Book which explained the entire mystery. When Nathaniel asked for it, he told him he was afraid to give it to him; for he feared the consequences. But, he added, "if you want to know the full truth, you must go abroad. Only there is it possible for one to search for the truth freely and independently." Tortured by restlessness, despair and longing, Nathaniel decided to follow his advice, and soon thereafter left Russia.

A JEWISH SHOEMAKER HELPS OUT

He went to Vienna and there made the acquaintance of a Jewish shoemaker who was the first one to give him a New Testament in Hebrew. The very first sentence of the Book was sufficient to draw him to it like a magnet. For there it was written clearly what the Talmudist had told him; namely, that the Messiah who until now had been the object of his prayers, desires and hopes, had actually already come! On being asked more about it, the shoemaker sent him to a Jewish believer in the Lord Jesus Christ, who showed him from the Word of God that Jesus was the long-awaited Messiah of Israel.

As Nathaniel read the New Testament and compared it with the Old, he saw himself wounded by sin. Immediately he acknowledged the Lord Jesus Christ as his Messiah and Saviour, who had redeemed him from the bondage of sin, through the shedding of His blood on Calvary's tree. He saw himself now as a pardoned sinner; possessing new hope and new life, because God's love had been so great that he had sent the Messiah, the Lord Jesus Christ, to die in his stead, and in accepting Him, he now possessed eternal life. He was so overcome with his knowledge that he decided to spend the rest of his life telling his brethren about the "good news"—that their long-sought-for Messiah had already come: the Lord Jesus Christ.

Reader, how about you? Have you found the Messiah?

אביסל און זיי וועלן מיך פארשטייגען!"

אויך אליהו הנביא האט געמוזט פיל לײדן. אצינד יאטירליך איז ער שטארק בכבוד געהאלטן. ביים פסח'דיגן סדר שטעלט מען פאר איהם א באזונדערן טשער, און מען גרייט פאר איהם אן א פולן כוס וויין. אבער ווען ער האט נאך געלעבט, וואסארא צרות האט ער געמוזט אויסשטעהן! הערט ווי ער האט זיך באקלאגט פאר גאט: (מלכים א, יט, 10)

"אנגענומען האב איך זיך, אנגענומען פון וועגן יהוה, דעם גאט צבאות; ווייל פארלאזן זיין בונד האבן די קינדער פון ישראל, דיינע מזבחים האבן זיי צושטערט, און דיינע נביאים האבן זיי געהרגעט מיט'ן שווערד; און איך אליין בין איבערגעבליבן, און זיי זוכן מיין לעבן צו נעהמען."

זכריה הנביא איז אויך געווען גאט"ס שליח, אבער זעהט וואס האט מיט איהם פאסירט ווייל ער האט זיך טריי געהאלטן צו גאט. מיר לייענען דאס אין דברי הימים כד 20—21:

"און דער גייסט פון גאט האט אנגעקלײדט זכריה דעם זוהן פון יהורדה דעם כהן, און ער האט זיך געשטעלט איבער דעם פאלק און האט זיי געזאגט: אזוי האט גאט געזאגט, פארוואס טרעט איהר איבער די געבאט פון יהוה, אז איהר זאלט ניט באגליקן? ווארום איהר האט פארלאזן יהוה, און ער האט אייך פארלאזן. האבן זיי געמאכט אויף איהם א בונט, און האבן איהם פארשטיינט מיט שטיינער אויף דעם באפעהל פון מלך, אין הויף פון גאט'ס הויז."

אויך ירמיה הנביא האט געליטן צרות פון זיין פאלק פאר זיין טרייקייט צו גאט. אין ירמיה כו 12-15 לייענען מיר דאס פאלגענדע:

"ירמיה האט געזאגט צו אלע הארען און צום גאנצן פאלק, אזוי צו זאגן: גאט האט מיך געשיקט נבואות צו זאגן אויף דעמדאזיגן הויז און אויף דערדאזיגער שטאדט אלע ווערטער, וואס איהר האט געהערט. און אצינד בעסערט אייערע וועגן און אייערע מעשים און הערט צו דעם קול פון יהוה אייער גאט. יהוה וועט חרטה האבן אויף דעם בייז, וואס ער האט אנגעזאגט אויף אייך. און איך, אט בין איך אין אייערע הענט, טהוט מיט מיר אזוי ווי עס איז וואויל און ווי עס איז רעכטפערטיג אין אייערע אויגן. אבער וויסן זאלט איהר וויסן, אז אויב איהר טויט מיך, ברענגט איהר אומשולדיג בלוט אויף אייך, און אויף דער דאזיקער שטאדט, און אויף איהרע באוואוינער, ווארום גאט האט מיך באמת געשיקט צו אייך צו רעדן אין אייערע אויערן אלע דידאזיגע ווערטער."

פון אלע דידאזיגע פסוקים פון תנך קאן מען זעהן, ווי אזוי די מאיאריטעט פון אידישן פאלק האט באהאנדעלט גאט'ס שליחים. מען קען זיך דארום נישט וואונדערן ווען דער משיח איז געקומען, אז זיי זאלן איהם פארווארפן און איהם צרות אנטהון. הערט דעם געשריי פון משיח איבער זיין פאלק און די שטאט ירושלים:

"ירושלים, ירושלים, וואס הרגעסט די נביאים און שטייניגסט די, וואס זיינען געשיקט צו דיר? וויפיל מאל האב איך געוואלט צונויפזאמלען דיינע קינדער ווי א הוהן זאמעלט איין איהרע היהנדלעך אונטער איהרע פליגעל, און איהר האט נישט געוואלט. זעהט, אייער הויז וועט אייך בלייבן חרוב. ווארום איך זאג אייך, פון איצט אן וועט איהר מיך מעהר נישט זעהן, ביז איהר וועט זאגן: געבענשט איז דער וואס קומט אין גאט'ס נאמען." (מתיא כג, 37-39)

ווען איך האב געענדיגט, האט דער מאן געשאקעלט טרויעריג זיין קאפ און געזאגט: "דאס שיינט צו זיין אמת, עס מוז זיין אמת. אבער איך האב מורא צו גלויבן אין משיח, עס קאסט צו פיל. דער פרייז איז צו הויך."

מיין הארץ האט געוויטאגט פאר איהם. מיין ליבער פריינד, האב איך איהם געטרייסט: איהר באדארפט זיך נייט באקלאגן וועגן פרייז, אייך וועט דאס גארנישט קאסטן. דעם טייערן פרייז האט גאט שוין לאנג באצאהלט. דער פרייז איז דאס טייערע בלוט פון בן אלהים, דעם משיח, וואס איז געשטארבן אויפ'ן קרייץ אלץ א קרבן פאר אונזערע זינד.

אצינד זאגט גאט צו אלע מענטשן: "קומט, נעהמט פריי די מתנות פון ישועה און פארגעבונג און פון אייביג לעבן!"

אה, מיין ליבער פריינד, דענקט וועגן דער גוטסקייט און רחמנות פון גאט. ווי אזוי קאנט איהר פארהארטעווען אייער הארץ? פאר אייך האט גאט געלעגט די ברירה זיך אויסצוווהלען לעבן אדער טויט, שלום אדער אומגליק; און ער בעט זיך ביי אייך: "ובחרת בחיים — וועהלט זיך דאס לעבן!"

אין חדר אריין איינגעוויקעלט אין אַ טלית

נתניאל קאמעראן איז געבוירן געווארן אין רוסלאנד, פון זעהר פרומע אידישע עלטערן. ווען ער איז אלט געווארן פינף יאהר, האבן זיי איהם איינגעוויקעלט אין א טלית און געבראכט אין חדר אריין ער זאל זיך אויסלערנען צו זיין א גוטער איד. אלע אנדערע באשעפטיגונגען, אנדערע צילען, קינדער שפילערייען אדער צערשטרייאונגען, וואס מאכן דאס הארץ לייכט און דעם גוף שטארק, האט ער געמוזט אויסווארצלען פון זיין לעבן. מיט'ן חומש אין איין האנט און דעם קאנטשעק אין דער אנדערער, האט זיין רבי איהם געטריבן ביז ער האט אנגעקוקט דעם חדר ווי א פריזן, און זיין לעהרער ווי א פריזן־גארד.

אין דער ישיבה — וואו איז דער משיח?

שפעטער האט מען איהם געשיקט אין דער ישיבה אריין. הונדערט אנדערע בחורים האבן אויך שטודירט מיט'ן זעלבן רבי'ן. אבער נתניאל האט זיך באהעפט צו אן עלטערן איינזאמען אידן, מיט'ן נאמען רבי טודרעש, וועמען ער האט בעאבאכט זעהר גענוי און זעהר קריטיש.

צו מיטערנאכט, ווען אלץ ארום איהם איז געווען שטיל, און ווען דער אלטער מאן האט געדענקט, אז קיינער באמערקט איהם נישט, איז ער אויפגעשטאנען פון בעט, זיך אנידערגעזעצט אויף דער ערד, און מתפלל געווען צו גאט מיט גרוים כונה. ער האט גאט געבעטן, אז ער זאל זיך צוריקקעהרן צו ירושלים מיט רחמים און שיקן דעם משיח.

נתניאל האט אויך אנגעהויבן צו בעטן מיט גרוים התלהבות פאר'ן משיח, אז ער זאל שוין באלד קומען און ערלייזן זיין פאלק פון גלות. פראגעם זיינען אריינגעדרונגען אין זיין מוח, וואס האבן איהם באאומרוהיגט: "פארוואס לאזט גאט אזא פרומען אידן מתפלל זיין אזוי לאנג און ערנסט, און ער ענטפערט נישט? פארוואס קומט ניט דער משיח אזוי ווי ער האט פארשפראכן?

א תלמודיסט איז אמאל געקומען צו באזוך, און נתניאל האט איהם דידאזיגע פראגעם געשטעלט. צו זיין ערשטוינען האט איהם דער געלעהרטער מאן געזאגט: "אזעלכע תפילות וועלן נישט, און קאנען נישט ערפילט ווערן, ווייל דער משיח איז שוין געקומען." דער יונגער בחור האט דאס נישט פארשטאנען, ער האט געוואלט מעהר הערן וועגן דעם. דער תלמודיסט אבער האט זיך צוריקגעצויגן און איהם נישט מעהר געוואלט ענטפערן זיינע פראגעם.

דאך האט ער איהם געזאגט: "אויב דו ווילסט דעם גאנצן אמת לערנען, מוזט דו אוועקרייזן פון דאנען און פריי דעם אמת אליין אויספארשן."

נתניאל האט מיט אמאל א גרויס פארלאנג געקראגן צו רייזן אין דער וועלט אריין און פאלגן די עצה פון זיין פריינד. אזוי האט ער פארלאזן רוסלאנד.

אַ אידישער שוסטער העלפט אויס.

פאהרענדיג קיין ווין, האט ער באקאנטשאפט געמאכט מיט א שוסטער, וועלכער האט איהם געגעבן א ברית חדשה אין העברייאיש. שוין דער ערשטער פסוק פון דעמדאזיגן בוך האט געמאכט א טיפן איינדרוק אויף איהם, און האט איהם געצויגן ווי א מאגנעט, ווייל דארט שטעהט קלאר געשריבן, גראד אזוי ווי דער תלמודיסט האט איהם געזאגט, אז דער משיח, פאר וועמענס קומען ער האט אזוי לאנג געבעטן און געווארט, איז שוין געקומען. ווען נתניאל האט זיך געוואלט א ביסל מעהר פונאנדער רעדן וועגן דיזער טהעמע, האט איהם דער שוסטער געשיקט צו אן אנדערן אידן, א גלויבינגן אין משיח. דער דאזיגער איד האט איהם באזייט גענומען און האט איהם באוויזן פון תנך, אז ישוע איז טאקע דער אמת'ער משיח פון די אידן.

דידאזיגע נייע ערפאהרונג איז געוועזן אזוי וואונדערבאר צו איהם, אז ער האט בעשלאסן צו ווידמען זיין גאנץ לעבן צו פרעדיגן דידאזיגע בשורה טובה צו זיינע ברידער: נעהמליך, אז דער לאנג ערווארטעטער משיח איז שוין געקומען, און אז ער איז באריט צו דערלייזן זיין פאלק און בענטשן זיי מיט פארגעבונג פון זינד און אייביג לעבן.

מיין ליבער לעזער, וואס דענקט איהר וועגן דעם? האט איהר געפונען אייערן משיח?

> דאס איז א פריי לאנד; און אידען וואס ווילען גלויבען אז ישוע איז דער משיח, האבען א רעכט דאס צו טהון. אנדערע אידען האבען נישט דאס רעכט זיי דערפאר צו פארפאלגען, שעלטען, האסען. זידלען און זיי אנצורופען משומדים — פון א בריוו צוגעשיקט צו אונז פון א לעזער פון „רעה ישראל".

א נייער פּאַפּירענער גאָט.

אנכי הוא הרעה הטוב
יוחנן 10־11

רעה ישראל

א מאָנאַטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל
דעם אמת׳דיגען משיח

The Shepherd of Israel

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

והקמתי עליהם רעה אחד
יחזקאל ל״ד, 23

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 32 No. 10
JUNE, 1950

אַ נייער פּאַפּירענער גאָט!

פילע פון אונז זיינען ווי דערדאָזיגער איד וועלכער, פאַרלירענדיג מוטה און האָפנונג, איז באַרייט אָפּצולייקענען דעם גאָט פון ישראל און זיך אָנהענגען צו אַ שטיקל פּייפּער.

לעצטע וואָך בין איך אריינגעטראָטן אין א סטאָר וואו איז געזעסן אַן אַלטער איד. צו־שמועסנדיג זיך א ביסל מיט איהם האָב איך באַמערקט א פּאָר סוויפּסטייקס טיקעטס אין זיין האַנט האַלטענדיג זיי ווי א טייערן אוצר. האָב איך געזאָגט צו איהם: ״דיזע טיקעטס מוזן זיין זעהר טייער צו אייך; ווי הויך שאַצט איהר זיי?״

דער מאַן איז פּלוצלונג אַן אַנדערער מענטש געוואָרן. ווי א משוגענער איז ער אויפגעשפּרונגען און האָט א שריי געטהון: ״דידאָזיגע טיקעטס זיינען מיין גאָט!״

איך בין זעהר ערשטוינט געוואָרן. אויסגעזעהן האָט דער מאַן גאַנץ אַנשטענדיג און פרום, מיט א יאַרמעלקע אויפ׳ן קאָפּ. אַזעלכע ווערטער האָב איך קיינמאָל נישט דערוואַרטעט פון איהם. האָב איך איהם געזאָגט: ״עס איז נישט שיין, אז א איד ווי איהר זאָל אַזוי רעדן וועגן א שטיקל פּייפּער. מיר מוזן גלויבן אין גאָט, דעם גאָט פון אברהם, יצחק און יעקב!״

דאַן האָב איך איהם א פרעג געטהון: ״פּעטער, וועט איהר האַלטן פּסח?״ ״נאַטירליך!״ האָט ער שנעל געענטפערט, ״ווי אַזוי קאָן איינער זיין א איד און נישט האַלטן פּסח?״ ״אָבער, וואָסאַרא פּסח קאָנט איהר האַלטן?״ האָב איך נאָך אמאָל איהם געפרעגט, ״האָט איהר נישט עבען געשריען, אז די סוויפּסטייקס טיקעטס זיינען אייער גאָט? האָבען זיי דערלייזט אונזער פאָלק פון דער שקלאַפעריי פון מצרים? האָבן זיי אריינגעבראַכט די אידן אין ארץ ישראל?״ איך האָב איהם דער־מאָנט וועגן דעם עגל הזהב, וואָס אהרון האָט גע־מאַכט און דאַן אויסגעשריען: ״הני אלהיכם — אָט דאָס איז אייער גאָט, וואָס האָט אייך ארויס־געצויגן פון מצרים!״

זעקס מיליאָנען אידן אויסגעהרגעט!

מיט א טרויעריגער שטים האָט אונזער איד גע־קלאָגט: ״מיין אמונה איז צושטערט, מיינע האָפנונג פאַרלוירן, ווי אַזוי האָט גאָט געקאָנט צולאָזן, אז דער מערדערער היטלער זאָל אויסמאָרדעווען זעקס מיליאָנען אידן?״

״נישט גאָט האָט זיי אויסגעהרגעט״, האָב איך איהם געענטפערט, ״גאָט מאָרדעוועט קיינעם נישט. די זינדיגע און פאַרדאָרבענע נאַטור פון מענטשן האָט פאַראורזאַכט דאָס דאָזיגע גרויסע אומגליק, דאָך וועט גאָט דאָס נישט פאַרשווייגן. געזאָגט האָט ער, ׳די נקמה געהערט צו מיר, איך וויל באַ־צאָהלן״. אָפּרעכענען וועט ער זיך מיט די דייטשע רוצחים אַזוי ווי ער האָט זיך אָפּגערעכענט מיט פּרעה מלך מצרים, מיט המן הרשע, און מיט אַנ־דערע, וואָס האָבן געוואַגט אויסצושטרעקן א האַנט געגן ישראל, זיין אויסגעווייַלט פאָלק.״

איך האָב איהם עראינערט אָן די ווערטער, וואָס גאָט האָט געזאָגט צו אברהם: ״איך וויל בענטשן די יעניגע, וואָס בענטשן דיך, און שעלטן די, וואָס שעלטן דיך.״ די קללה פון גאָט רוהט אויף דעם פאָלק, וואָס האָט באַוויזן אַזאַ שנאה צו די קינדער פון אברהם.״

קיינמאָל נישט געהערט איינעם אַזוי רעדן!

צוהערענדיג זיך נאָך א לענגערע ווייַלע, האָט מיין אַלטער אידישער פריינד אַזוי באַמערקט: ״קיינמאָל האָב איך נישט געהערט איינעם אַזוי רעדן ווי דו רעדסט.״ האָב איך איהם דערקלעהרט, אַז איך בין א איד, וואָס גלויבט אין משיח. און דאַן אויפעפענדיג מיינע ביבעל, האָב איך איהם געוויזן די פאַרשידענע נבואות אין תנ״ך, וואָס באַציהען זיך אויפ׳ן משיח.

דער איד האָט מיך אויסגעהערט מיט אינטערעס.

מעהר און מעהר איז ער ערשטוינט געוואָרן צו זעהן ווי די נבואות וועגן משיח זיינען אַזוי פאָלקאָם דערפילט געוואָרן אין ישוע. פילע קשיאות האָט ער נאָך געפרעגט, און צולעצט האָט ער געזאָגט: ״עס זעהט אויס, אז דאָס איז טאַקע אמת; ישוע איז גאָט׳ס פאַרשפּראָכענער משיח. אָבער פאַר־וואָס האָבן אונזערע רבנים איהם נישט אָנגענומען? פאַרוואָס האַסן זיי די אידן, וואָס גלויבן אין איהם?״

דאַרויף האָב איך איהם פאָלגענדעס געענטפערט: ״דאָס זיינען אַלטע פראַגן. מען האָט זיי געפרעגט הונדערטע יאָהרן צוריק, און מען פרעגט זיי נאָך היינט. דעם ריכטיגן ענטפער דערפאַר געפינט מען נאָר אין דער ביבעל. אין דעם ערשטן קאַפּיטל פון ישעיה הנביא לייענען מיר אַזוי:

> ״הערט איהר הימעלן און פאַרנעם צו ערד, ווארום גאָט האָט גערעדט. קינדער האָב איך דערצויגן און אויפגעבראַכט און זיי האָבן געבראָכן אַן מיר. אַן אָקס ווייס זיין באַלעבאָס, און אַן אייזעל די קאַרעטע פון זיין האַר; ישראל אָבער ווייס ניט, מיין פאָלק קוקט זיך ניט אום. וועה, זינדיגע אומה, פאָלק מיט פאַרברעכן באַשווערט, זאָמען פון שלעכטסטהוער, קינ־דער פאַרדאָרבענע! פאַרלאָזן האָבן זיי גאָט, געלאַס־טערט דעם הייליגן פון ישראל, אַהינטער זיך אָפּ־געקעהרט.״

מענטשן פון היינט, ווי אויך פון אַלטע צייטן, זעהען נאָר וואָס זיי ווילן זעהן, הערן נאָר וואָס זיי ווילן הערן. זיי קאָנען זיך מאַכן בלינד ווען זיי שליסן זייערע אויגן און ווילן נישט זעהן דעם אמת.

וואָס אונזערע היסטאָריע לערנט אונז.

מיר לייענען אין אונזער געשיכטע, אַז אונזער פאָלק האָט פילע מאָהל פאַרפאָלגט די שלוחים פון גאָט. דאָס רוב פון אונזער פאָלק האָט זיך תמיד געשטעלט געגן גאָט און געגן די, וואָס האָבן איהם טריי געדינט.

באַטראַכט, צום ביישפּיל, די ערפאַרונג פון משה רבנו. היינט, נאָכ׳ן טויט, איז ביי אונז משה זעהר גרויס. אָבער, ווען ער האָט נאָך געלעבט, זעהט ווי מיר האָבן איהם באַהאַנדעלט: שמות יז:4

> און משה האָט געשריען צו גאָט אַזוי צו זאָגן: וואָס זאָל איך טהון צו דעם דאָזיגן פאָלק? נאָך

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.
PRINTED IN U.S.A.